

Міністерство освіти і науки України
Білоцерківський національний аграрний університет
Дебреценський університет (Угорщина)
Європейський інститут ім. М.Коперніка Університету економіки в Бидгощі (Польща)
Інститут Конфуція Київського національного лінгвістичного університету
Університет Савуа-Мон Блан (Франція)
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Національний університет харчових технологій
Рівненський державний гуманітарний університет
Маріупольський державний університет
Криворізький державний педагогічний університет
Міжнародна перекладацька компанія Translatel
Федерація обмінів «Франція-Україна»
Бюро перекладів «АДМІРАЛ»

З Б І Р Н И К М А Т Е Р І А Л І В

IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ

**«Актуальні питання інтернаціоналізації
вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий
та психолого-педагогічний аспекти»**
(електронне видання)

23-24 березня 2023 року

Біла Церква –2023

Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти: матеріали IV Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції (Біла Церква, 23-24 березня 2023 р.). – Біла Церква: БНАУ, 2023. – 176 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р. екон. наук, професор, ректор БНАУ.

Варченко О.М., д-р. екон. наук, професор, проректор з наукової та інноваційної діяльності БНАУ.

Димань Т.М., д-р. с.-г. наук, професор, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності БНАУ.

Зубченко В.В., канд. екон. наук, начальник відділу навчально-методичної та виховної роботи БНАУ.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук, декан соціально-гуманітарного факультету БНАУ.

Ігнатенко В.Д., канд. пед. наук, доцент, зав. кафедри романо-германської філології та перекладу БНАУ.

Цвид-Гром О.П., канд. філол. наук, доцент, зав. кафедри іноземних мов БНАУ.

Боньковський О.А., начальник відділу зовнішньоекономічної та інвестиційної діяльності БНАУ.

Любимова Ю.С., канд. філол. наук, доцент, директор Інституту Конфуція КНЛУ.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, начальник редакційно-видавничого відділу БНАУ.

Збірник містить матеріали учасників IV Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції «Актуальні питання інтернаціоналізації вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий та психолого-педагогічний аспекти», що присвячені висвітленню широкого кола питань, які стосуються інтернаціоналізації вищої освіти.

Автори несуть відповідальність за достовірність фактів, цитат, посилань на літературні джерела та вживання власних імен.

<https://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/27>

Нікітенко О. І. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕАГУВАННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	101
Сидоренко В.В. ІНДЕКСИ ЦИТУВАННЯ У ВИЗНАЧЕННІ НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	103
Поляруш-Сафроненко С.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	106
Пахомова А.О. ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ ПРАВНИКІВ В УМОВАХ РОБОТИ ДИСТАНЦІЙНИХ ЮРИДИЧНИХ КЛІНІК.....	110
Макарчук В.В. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН СТОСОВНО СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА ПЕРЕПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	112
Сокиринська О.А. ЗАХИСТ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ ТА ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	114
Малишко І.В. РЕФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	116
Аргат Я.П. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	118
Мельник В.О. ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	120
Росавіцький О.О. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОГО ДОСВІДУ В РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	121
Терещук М.М. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОСВІТУ УКРАЇНИ, ОКРЕМИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ТА ЄС.....	123
Тимошук О.Г. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ МАГІСТЕРСЬКИХ ПРОГРАМ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЗВО: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ.....	125
Обіюх Н.М. ПРАВОВА КУЛЬТУРА ТА ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ.....	128

Секція 5. Дистанційна освіта: виклики сьогодення

Терепищій С.О. ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	131
Данилейчук І. М. ОСОБЛИВОСТІ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ БУЛІНГУ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	133
Любимова Ю.С. ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ: ВИКЛИКИ І ПЕРСПЕКТИВИ (НА ПРИКЛАДІ РОБОТИ ІНСТИТУТУ КОНФУЦІЯ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЛІНГВІСТИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ).....	135
Клочко А.О., Скуловатова О.В. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ.....	137
Сімакова С.І. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	139
Гулієва Д. О., Баканова Д. С. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	141
Нежива О.М. INSTAGRAM ЯК ІНСТРУМЕНТ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	144
Майбородіна Н.В., Герасименко В.П. ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНСТРУМЕНТІВ GOOGLE.....	146
Сидоренко Ю.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ДИСТАНЦІЙНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	149

ЗАХИСТ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ ТА ІСТОРИЧНИХ ПАМ'ЯТОК ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Акцентовано увагу на аналізі особливостей правового регулювання захисту культурні цінності та історичні пам'ятки від пошкоджень та розграбувань під час збройного конфлікту, що видається досить актуальним у сучасній ситуації ведення війни в Україні. Окреслені проблеми реалізації покарання за руйнування та пошкодження вказаних об'єктів під час збройних конфліктів спираючись на приклад попередньо прийнятих рішень трибуналів, що створили правовий прецедент.

Ключові слова: збройний конфлікт, міжнародне гуманітарне право, культурні цінності, історичні пам'ятки, витвори мистецтва, наукові колекції, пам'ятки архітектури, музеї.

Витоки міжнародних правових норм, що захищають культурні цінності та історичні пам'ятки від пошкоджень та розграбувань, походять ще від часів Громадянської війни у США. Події цієї війни призвели до появи у 1863 році «Кодексу Лібера», що забезпечив захист бібліотек, наукових колекцій та витворів мистецтва [1]. Дія цього Кодексу розповсюджувалась тільки на американські війська, але він вплинув на цілу низку міжнародних угод, що стали основою для укладення у 1954 році Конвенції про захист культурних цінностей [2-3].

Те визначення поняття культурних цінностей, яке міститься в Конвенції вважається широким за змістом. Воно включає в себе важливі пам'ятки архітектури, витвори мистецтва, книги та рукописи, що мають вагоме історичне значення, музеї, великі бібліотеки, місця де здійснюються археологічні розкопки, а також історичні будівлі.

У 1977 році положення Конвенції про захист культурних цінностей були підкріплені та значною мірою підсилені положеннями Додаткового протоколу I, стаття 53 якого забороняє «скоювати будь які ворожі дії, спрямовані проти тих історичних пам'яток, витворів мистецтва або місць відправлення культу, що становлять культурний та духовний спадок народів» [4]. Важливо зауважити, що протоколи встановлюють захист від руйнувань й для інших типів цивільної власності, що не пов'язані із здійсненням військових дій та не використовуються в них.

Стаття 53 також забороняє використання культурних цінностей «для підтримки військових зусиль» - наприклад, використання національної історичної будівлі в якості командного центру. У таких випадках руйнування та пошкодження культурних цінностей не обов'язково може кваліфікуватись як військовий злочин. У Конвенції про захист культурних цінностей 1954 року йдеться про те, що зобов'язання не спричиняти шкоду культурним цінностям може бути порушено «тільки у тому випадку, якщо військова необхідність вкрай буде потребувати такого порушення»[2-3].

Недоліком Конвенції 1954 року я вважаю відсутність в ній поняття «військова необхідність». Залишається тільки «читати її між рядками». Скоріш за все до такої ситуації можна застосовувати, скажімо випадок, коли, наприклад, під час нанесення бомбового удару по об'єкту військової інфраструктури була пошкоджена церква, що знаходилась поруч або було зруйновано музей, що використовувався як склад для зберігання озброєння противника.

Після закінчення Другої світової війни Нюрнберзький трибунал вперше прийняв рішення, яке можна вважати прецедентом, що за військові злочини у сфері культури повинна нести відповідальність конкретні особи. За рішенням цього трибуналу декількох нациських посадових осіб було засуджено до смертної кари за сукупністю злочинів, до числа яких вперше було включено в тому числі й знищення культурних цінностей.

Спираючись на цей прецедент, трибунал по військовим злочинам у колишній Югославії був уповноважений переслідувати у судовому порядку осіб, що повинні були відповідати за захоплення, руйнування та навмисне знищення культурних, благодійних, учбових, художніх та наукових установ, історичних пам'яток, художніх та наукових творів. Ще одним недоліком, прогалиною можна вважати те, що конвенції, які стосуються військових злочинів у культурній сфері, не вказують танепередбачають покарання, що повинні застосовуватись для таких порушень.

Список використаних джерел

1. Instructions for the Government of Armies of the United States in the Field (Lieber Code): dated April 24th, 1863. URL: - Електронний ресурс. – режим доступу: <https://ihl-databases.icrc.org/ihl/INTRO/110>(датазвернення: 14.02.2023).

2. Конвенція про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту від 14 травня 1954 року. URL: – Електронний ресурс. – режим доступу:https://ips.ligazakon.net/document/view/mu54k01u?an=2&ed=1954_05_14(дата звернення: 14.02.2023).

3.Другий протокол до Гаазької Конвенціїпро захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту 1954 року від 26 березня 1999 рокуURL: – Електронний ресурс. – режим доступу:<https://ips.ligazakon.net/document/MU99311?an=2>(дата звернення: 14.02.2023).

4.Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (ПротоколI), від 8 червня 1977 року. URL: – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text(дата звернення: 14.02.2023).